

Úvodník

Už tam budem?

Dopravní zácpy, fronty, zpomalení, čekárny, čekání na něco od Boha, dětský hlásek, který se ozývá za hlavou řidiče (ale často i v ní) a nesmlouvavě se ptá: „Už tam budem?“ Neznám moc lidí, co by si to užívali. Přesto, tohle jsou příležitosti, kdy v nás může růst velmi důležitá ctnost a zároveň ovoce Ducha svatého: trpělivost. Čas, který teď máte, můžete buď ztratit, utratit, nebo investovat do budoucnosti, která zatím není vidět. Já vím: s tím, co není hned vidět, máme trochu problém. Ale skryté neznamená nedůležité.

Přemýšleli jste někdy, co říká Bible o Ježíši, když o něm zrovna mlčí? O čem byl Ježíšův život předtím, než se se vsí parádou objevil na veřejnosti? Co se v těch „skrytých letech“ učil? Všechna novozákonní evangelia mají dohromady 89 kapitol. Z nich jen čtyři informují o Ježíšově životě předtím, než jako dospělý začal sloužit veřejně.

Marek a Jan to přeskakují úplně. Díky Matoušovi a Lukášovi víme toto: Ježíš se narodil v Betlémě v obyčejné stáji. Následuje několik skrytých dní, o kterých nevíme nic. Když měl Ježíš osm dní, vzali ho rodiče do chrámu kvůli obřizce. Následuje několik skrytých měsíců, o kterých nevíme nic. Než Ježíš oslavil druhé narozeniny, navštívalo ho několik mudrců z Východu, aby se poklonili novému králi Židů. Následuje několik skrytých let, o kterých nevíme nic. Když bylo Ježíši dvanáct, na tři dny se rodičům zatoulá do jeruzalémského chrámu, kde sedí mezi učiteli, naslouchá jim a klade nespočet otázek. Následují téměř dvě skrytá desetiletí, o kterých nevíme nic.

... tedy téměř nic. Lukášovo evangelium 2,52 prozrazuje: *A Ježíš prospíval v moudrosti a v tělesném růstu a v přízni u Boha i u lidí.*

Zajímalo by mě, od kdy se Ježíš začal směřem k nebi ptát: „Bude to dneska? Je dneska ten den, kdy se mám pustit do úkolu, který jsi pro mě, nebeský Otče, připravil?“ Zajímalo by mě, jestli někdy položil tu otázku, typickou pro každé dítě na cestě: „Už tam budem?“ Je natešený. V jeho srdci hoří Boží oheň, hoří v něm Boží sny. A den za dnem, rok za rokem téměř třicet let slyšel od Boha stejnou odpověď: „Ještě ne, můj synu. Dneska ještě ne.“

A tak Ježíš trpělivě čeká. Nechápejte to špatně. Trpělivost neznamená být pasivní, netečný, nezodpovědný. Ježíš využil Boží čekárnu jako Boží školu. Bůh poslal na svět Krista jako nemluvně. Doslova! Jednorozený Boží syn jako miminko, které ještě neumí mluvit. A Ježíš nestrávil 30 let svého života jako kazatel, prorok, spisovatel nebo mistr slova. Ježíš 30 let sbíral zkušenosti, ochutnával život. Ježíš naslouchal. A pak přišel čas jeho služby a Ježíš do lidských životů začal promlouvat. A lidi žasli. Proč? Protože jasně viděli, že Ježíš jim skutečně rozumí.

Prožíváte dny, měsíce nebo dokonce roky, kdy si připadáte neviditelní? Ježíš si tím prošel. Běžte v Jeho stopách. Co můžete udělat vy, abyste vyrostli v moudrosti a v blízkosti vůči Bohu? Co můžete udělat pro to, abyste si byli blíží s druhými lidmi? Neutrácejte čas za zoufalství! Ano, trpělivost a trpět má k sobě velmi blízko. Ale jak píše Enzo Bianchi: „Trpělivost je umění žít s tím, co je ještě nehotové, aniž by si člověk zoufal.“ Jste v Boží čekárně? Proměňte ji v Boží školu!

Jakub Limr

#jsemunited

Křesťanský festival UNITED se letos ve Vsetíně konal už poosmé. Charakterizovat ho lze různými způsoby – od množství účastníků, jmen kapel a údajů o počasí, přes nadšené ohlasy a vyprávění těch, kterých se dotkl připravený program, až po fotografie plné úsměvů a radosti. Tým Rádio 7 je nějak součástí festivalu už sedmým rokem. Máme příležitost natáčet rozhovory a tvořit tak zásoby do budoucna, už několik let se spoluúčastníme také svým střípkem v mozaice nabídky seminářů a workshopů, někteří členové týmu se na pár dní promění v dobrovolníky, kteří festival vytvářejí. UNITED, to je pro nás spousta setkání, natáčení, rychlých kroků po dlažbě vsetínských ulic, nových nebo znovuobnovených kontaktů... Reportáže ze setkání najdete na mnoha místech, tady je pár postřehů z rozhlasového „zevnitř“:

Na festivalu UNITED jsem byl podruhé v životě. V obou případech jako účinkující. Nejdříve v roce 2012 jakožto bubeník jedné z kapel a tento rok jako redaktor rádia a také jako moderátor hudebního pódia v Domě kultury. Musím přiznat, že to pro mě byly velké výzvy. Atmosféra na festivalu mě ovšem nezklamala. Město zaplavené usměvavými mladými lidmi, všudypřítomná hudba, vůně kávy a dobrého jídla. Prostě místo, kde chcete být.

Hned prvním večerem začala moje spanilá jízda přebíhání mezi moderováním klubové scény, venkovní scény a natáčením rozhovorů v press romu. Z moderování jsem měl trochu respekt, protože jsem to vlastně nikdy v životě nedělal. Jazyková průprava z rádia se mi více než hodila. Moderovalo se mi velmi dobře, lidé

byli aktivní a společně jsme si užívali dobrou hudbu různorodých kapel.

Velmi inspirativní pro mě byly také rozhovory, které jsem natáčel s interprety, kteří se na festivalu objevili. Je to přece jen něco jiného, když se s lidmi, které jste ještě před chvílí viděli stát na pódiu hrát a zpívat pro skoro 5000 lidí, setkáte osobně a máte možnost je více poznat. Nejsilnějšími zážitky pro mě byly rozhovory například s polským umělcem Mateem nebo britskou kapelou Worship central.

Znáte takový ten pocit, kdy večer uléháte a máte za sebou opravdu naplněný den a spokojeně usnete? Takhle jsem mohl usínat každý večer, co jsem byl na festivalu UNITED. Je to pár dní v roce, které stojí za to zažít na vlastní kůži.

Štěpán Matuška

Redakce TWR se každého ročníku festivalu UNITED zúčastnila hojným zastoupením, největším asi letos. A tak jsem se tam dostala i já coby „nováček“. O festivalu jsem hodně slyšela a to, co jsem tam viděla, jen potvrdilo, že jde o mimořádnou akci. Vidět, jak vše klape, jak desítky mladých lidí s úsměvem pracují na různých pozicích, byl pro mne velký zážitek. Mým úkolem bylo natočit několik rozhovorů a postarat se o stánek TWR, kde jsme nabízeli kolemdoucím naše nová céděčka s nahrávkami evangelií, vybraných pořadů a pohádek. Měli jsme také připravenou soutěž, ve které si zájemci mohli vyzkoušet roli redaktora díky nahrávání rozhovorů se zástupci křesťanských organizací, které měly na vymezeném prostoru své stánky, dále měli opravit připravený text, kde byly chyby a třetí úkol byly jazykolamy. Jak si odvážlivci vedli? Nejslabším

článkem byl jazyk český... Výhru v podobě zmrzliny získalo pouze několik jedinců ☺.

Atmosféra na festivalu byla úžasná. Mám ráda ten mumraj, množství lidí, nabitý program a nečekaná milá setkání. A navíc – celý Vsetín ožil přílivem křesťanů! Nešlo pouze o mladé lidi, i když byli ve většině. Aspoň jsem si tam se svými šedinami nepřípadala nepatříčně. Myslím si, že program byl natolik různorodý, že si mohl každý vybrat, co ho zajímalo. Měla jsem možnost na chvíli odběhnout do oázy hlavního sálu a odpočinout při poslechu písní Romana Dostála a Johna de Jonga. Mám za to, že každý účastník bude ještě dlouho vstřebávat dojmy a to, co na Vsetíně viděl a slyšel. To, co znělo z hlavního pódia na náměstí a co jsem měla možnost slyšet, rozhodně za slyšení stálo. Za mne tedy: Děkuji směrem k organizátorům i účinkujícím.

Lenka Malinová

„Najedeš na stránku United a tam najdeš zápasy...“ Poslouchat cizí hovory se nemá, já vím. Ale mladík sedící přes uličku ve vlaku prostě nebyl k přeslechnutí, zážitky fotbalového fanouška se z něj sypaly ve výrazných decibelech. Nadto použil slovo, které ve mně spustilo proud vzpomínek... UNITED... Vsetín... poslední srpnový víkend... Už je to pár roků, co jsem na křesťanský festival UNITED vyjela poprvé. Tenkrát jako člen modlitebního týmu. Bylo to pro mě nové hned dvakrát: poprvé na UNITED a vůbec poprvé ve službě modliteb. Tenhle festival si moje srdce získal. Tak jasně, kdo mě zná, si řekne: „Festivalový typ“. Jako téměř čistokrevný extrovert si užívám množství lidí, všechen ten mumraj, směsici zvuků, tónů, vůní, úsměvů... Jenže na UNITED je to jiné. Výjimečná je atmosféra. Pod vši tou dynamičností a akčností plyne proud pokoje, úcty, laskavosti, vzájemné ohleduplnosti – to všechno pramenící z Boží přítomnosti. Mám za to, že právě toto přitahuje každým rokem více a více návštěvníků. Letos jich prý bylo

▲ Nejen čepice dělá dobrého moderátora. Štěpán Matuška na Druhé scéně festivalu UNITED.

na pět a půl tisíce! (A to si pište, že to nemohli být samí extroverti!)

Každým rokem minu spousty zajímavých programů. Jednak proto, že nikdo nedokáže stihnout všechno, co by ho zajímalo. A především proto, že přijíždím jako jedna ze tří stovek služebníků, kteří k festivalu přispívají svou prací – ať už jsou to dobrovolníci, bez jejichž praktické pomoci by festival nikdy nemohl proběhnout, nebo řečníci, hudebníci,

modlitebníci a duchovní poradci. Právě v týmu poradců jsem zakotvila. (I když si obvykle „odskočím“ – tu do tiskového centra natočit nějaké to interview, tu do programu misijní kavárny 3D Café, na jejíž realizaci se jako rádio podílíme s dalšími misijními organizacemi.) Takže festival prožívám „zevnitř“. A právě tam se ukáže, nakolik je ta venkovní atmosféra pozlátka, vnější efekt a uměle vyburcované emoce. (Připomínají se mi chvíle ve sborovně, kdy jsem nevycházela z údivu, jak moji kolegové pedagogové mluví, jak uvažují o své práci a svých svěřencích, sami o sobě a světě kolem.) To, co se na festivalu UNITED děje „za scénou“, je pro mne největším důkazem Boží přítomnosti. I tam, kam nikdo nevidí, se setkávám se zdvořilostí, vzájemnou tolerancí, vstřícností (a to i třetí den, kdy už si často saháme na dno svých fyzických i psychických možností.) A hlavní vjem? Vnímám všudypřítomný pokoj. Každý z pracovníků – od toho, kdo má na starosti odpadkové koše, až po „nejvyšší velení“ (potkat ředitele festivalu Petra Húšťě, který si laskavě a vyrovnaně udělá

čas na krátký rozhovor, je jako z jiné planety) – každý počítá s nejvyšším Režisérem akce, všemohoucím Bohem. A to je úlevné... zavažující i úlevné.

V mnohém může festival UNITED připomínat jiné letní festivaly. Ale je toho mnohem víc, v čem se liší. Nade všechno je to právě Boží přítomnost. Ani kdyby se organizátoři rozkrájeli, nedokázali by ji vytvořit nebo nashvindlovat („nafejkovat“, jak by řekli mladí). O ni se musí jen pokorně prosit. A to je poslední výjimečnost festivalu. Pokora. Pokora v přístupu k aktivitám i k lidem. Tu dokud si festival UNITED zachová, věřím, že bude plnit svou unikátní úlohu nejen pro mladé a nejen pro křesťany v naší zemi.

Lída Hojková

P. S.: A pokud vás překvapil název článku – právě takto se označují fotky z festivalu, které účastníci vystavují na sociálních sítích. Zkuste tohle označení zadat na Facebooku nebo Instagramu – a uvidíte věci ☺.

▼ Bylo nás deset: nahoře zleva Ondra Medřický, Pavel Kohl, Lída Hojková, Štěpán Matuška; dole zleva Lucie Endlicherová, Lenka Malinová, Bohdanka Gillíková, Kateřina Hodecová... a Ondřej Šimeček, který byl na předchozí fotce, ale ta už se sem nevešla. A Pavel Surý, který v té chvíli někde řešil techniku.

GDPR

Asi jste už na tuhle podivnou zkratku v nadpisu v posledním čase narazili. Týká se ochrany osobních dat a týká se i nás v rádiu, protože s vašimi osobními daty pracujeme.

Pokud jste byli s námi v kontaktu například skrze sponzorování naší činnosti, ohlasy na pořad, zasílání zpravodaje Anténa, zasílání záznamů pořadů či jakékoliv vaše osobní potřeby, které jsme se snažili naplnit, uchovávali jsme si potřebné údaje, které jste nám v komunikaci sdělili. Nyní potřebujeme ke zpracování některých z nich vaše svolení.

Nutí nás k tomu Nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie o ochraně osobních dat, kterému se neformálně říká GDPR. Tento právní předpis letos vešel v účinnost. Chceme vás tedy informovat, jak a s jakými daty pracujeme, abyste se mohli rozhodnout, zda nám k tomu souhlas udělíte, nebo odepřete.

Evidence darů

Pokud jste naším podporovatelem – evidujeme vaše dary k vašemu jménu a identifikačnímu číslu, které máte od nás přiděleno. Toto číslo bývá uvedeno na materiálech, které vám zasíláme, spolu s vaší adresou. Tato evidence je nutná k tomu, abychom vám mohli v lednu vystavit potvrzení o darech za předchozí rok a vy je mohli uplatnit v daňovém priznání. Evidenci darů potřebujeme také pro případnou kontrolu účetnictví ze strany finančního úřadu. Vedou nás k tomu zákonné potřeby a váš souhlas s tímto není nutný.

K zasílání potvrzení o darech potřebujeme evidovat vaši adresu. A pokud chcete potvrdit přijetí jednotlivých darů v okamžiku, kdy je v TWR zaúčtujeme, pak potřebujeme i váš

e-mail, na který je potvrzení zasíláno. Další informací, která pomáhá při identifikaci došlých darů, je údaj o účtu, ze kterého dar posíláte.

Komunikace s posluchači

Do činnosti společnosti Trans World Radio podle Stanov spadá nejen rozhlasové vysílání, ale také poradenství. Při práci návazné služby rádia se snažíme o úzký vztah s vámi, posluchači. Pokud je to v našich silách, snažíme se vám pomoci v duchovních, rodinných či jiných problémech, se kterými za námi přijdete, a také povzbudit v situaci, kterou prožíváte. V takových případech je užitečné si pro další komunikaci poznamenat některé informace, které o sobě sdělíte.

Například nám někdo sdělí, že právě odovděl a bojuje s osamoceností, jiného nějaký zdravotní handicap poutá na lůžko apod. Pokud s námi komunikuje více rodinných příslušníků, je někdy dobré vědět například, že jste manželé a můžeme vám zasílat materiály společně. Pro poradenství v duchovních otázkách je užitečný údaj o církevní příslušnosti, abychom věděli, z jakého jste prostředí (katolického, evangelického, protestantského či letničního apod.) a komunikovali s vámi vám srozumitelným způsobem.

Poznamenáváme si některé z těchto informací, aby naše příští komunikace nemusela začínat na nule, ale aby mohla navázat tam, kde jsme minule skončili. Po žádných dalších informacích mimo to, co nám sami sdělíte, nepátráme. Tyto informace slouží pouze pro případnou následnou komunikaci, abychom byli lépe „v obraze“.

Rozumíme, že tyto osobní informace spadají do citlivých údajů a nemusí konkrétně

vám být příjemné, aby byly někde uchovávány. Pak nám dejte najevo, že nechcete tyto údaje uchovávat a my je smažeme, pokud je ve vašem případě máme. Naše komunikace se bez nich obejde. Bude pouze méně osobní. V tomto případě si vystačíme pouze s kontaktními údaji (telefon, e-mail, adresa).

Zasílání materiálů

Pokud patříte mezi naše dárcy, zasíláme vám kromě potvrzení jednotlivých darů a ročního potvrzení o darech také PF. Jste-li s námi v kontaktu, například skrze dary nebo ohlasy na vysílání, dostáváte dvakrát ročně zpravodaj Anténa. Zájemcům posíláme jednou měsíčně e-mailem modlitební dopis s informacemi o věcech, za které prosíme a za které jsme vděční. Pokud něco z výše uvedeného dostáváte a už o to nemáte zájem, nebo naopak nedostáváte a zájem byste měli, dejte nám o tom vědět. Pro zasílání uvedených materiálů potřebujeme vaše kontaktní údaje (adresa, e-mail).

Práce s osobními daty

Všechny údaje, které vedeme v naší databázi posluchačů-dárců, slouží pouze pro vnitřní potřebu rádia a komunikaci s vámi. Zabezpečený přístup k nim mají pouze pověřeni pracovníci návazné služby, účetní a ředitel.

Jedinou výjimkou, kdy poskytujeme údaje (jméno a adresu) dál mimo TWR-CZ, je předtištění složenek. Údaje k tisku složenek poskytujeme pouze v případě, že posíláte dary tímto způsobem.

Přehled údajů a jejich použití

1) Jméno a příjmení

– údaj, který identifikuje vaši osobu, bez něj nelze zpracovávat žádné další údaje

2) Evidence darů

– nutná pro vedení účetnictví (zákonný nárok)
– nutná pro potvrzení o darech

osobní údaje: *číslo účtu*

3) Kontaktní údaje

– pro vzájemnou komunikaci, pro zasílání propagačních materiálů, pro zasílání potvrzení o darech za uplynulý rok, pro potvrzení jednotlivých darů

údaje: *adresa trvalého bydliště, e-mail, telefon*

4) Osobní údaje, které posluchač sám sdělí

– pomáhají při komunikaci a poradenství v osobních a věroučných problémech

údaje: *církevní příslušnost, věk, rodinné poměry, zdravotní stav*

Souhlas či nesouhlas s uchováváním

Vzhledem k tomu, že většina z vás patří do okruhu přátel Trans World Radia, předpokládáme, že spíše nebudete mít problém s tím, jak s vašimi daty zacházíme. Rozhodli jsme se proto získat váš **souhlas pasivní cestou**, tzn. že vás tímto informujeme o tom, jaké údaje uchováváme a jak s nimi nakládáme a **pokud s tím souhlasíte, nemusíte udělat nic**.

Pokud vás zajímá, jaké konkrétní údaje o vás uchováváme, máte **možnost vznést na nás dotaz** a my vás budeme informovat.

Pokud **nesouhlasíte** s tím, že uchováváme všechna nebo některá data, můžete **požádat o jejich výmaz**. Pokud tomu nebudou bránit zákonná ustanovení (jako v případě evidence přijatých darů), vaše údaje smažeme. Prosím uveďte v tom případě, o která data se vám jedná. Případnou žádost o výmaz osobních dat můžete vznést také kdykoliv později.

Dotaz na zpracovávaná data nebo žádost o výmaz některých dat můžete vznést na tyto kontakty:

Písemně na TWR, Horníkova 36, 628 00 Brno nebo e-mail na twr@twr.cz, případně zavolejte 515 535 487. Lucie Endlicherová, Jitka Vyležiková nebo Luděk Brdečko jsou vám k dispozici.

Pokud později tento text ztratíte, nezoufejte. Informace o osobních údajích, které zpracováváme, budou k dispozici také na našem webu www.twr.cz.

Luděk Brdečko

Dárek rozbaluju postupně

Bohdanko, poslouchají ještě dnes mladí lidé rádio?

Myslím, že neposlouchají, nebudu lhát. Ne.

A ty sama? Posloucháš rádio?

Jenom třeba když jedu v autě, ale upřímně ne, neposlouchám.

V tom případě je na místě otázka, proč jsi tedy v rádiu? Když člověk rádio neposlouchá, nezná, jak zamíří do rádia?

Mě nikdy nenapadlo, že bych mohla pracovat v rádiu, nejsem z těch, kdo by o tom snili od malička, říkali, až budu velká, budu moderátorka. Neměla jsem ani ambice být nějak slyšena. U mě to přišlo úplnou „náhodou“. Když jsem teď psala něco o sobě na web rádia, přemýšlela jsem o tom, jak se to stalo, a došlo mi, že mi to Bůh musel opravdu hodit do klína, abych si toho všimla. Jinak by mě to nenapadlo. Až potom, co se mě Lída Hojková zeptala, došlo mi, že jsem vždycky chtěla práci, která by byla kreativní, ve které bych se mohla naplno zaměřit na Boha a sloužit Mu, ve které bych se mohla nějak realizovat. Hrozně mě baví formulovat svoje myšlenky, což tady můžu... takže mi dochází, že tahle práce je vlastně to, co jsem vždycky chtěla, ale došlo mi to až zpětně.

Bylo těžké tu nabídku, kterou ti Bůh „hodil do klína“, zvednout a přijmout?

Nebylo. Celou dobu předtím, než tahle nabídka přišla, jsem očekávala, že se to stane. Bylo to pro mě období čekání na to, co pro mě má Bůh, a vím, že jsem měla čekat. Měla

jsem tendence něco začít sama, protože mi to i ostatní říkali: „Měla bys něco začít, a Bůh se k tomu nějak přidá.“ Ale zároveň jsem věděla, že mám opravdu počkat, než mi Bůh něco pošle. Nabídka jít do rádia mě tedy překvapila, ale zároveň vlastně ne, protože jsem to v podstatě čekala nebo jsem v to doufala.

To skoro zní, jako kdyby rádio bylo dárek – to se dobře poslouchá.

No to rozhodně bylo. Já teď mám vůbec takové období, kdy dostávám dárky od Boha.

A máš už ten dárek aspoň trochu rozbalený? Nebo ještě pořád držíš zabalenou krabici, krásný dárek v balicím papíru s ozdobnou mašlí, a přemýšlíš, co je asi uvnitř?

Ještě rozhodně nejsem uvnitř v krabici. Myslím, že jsem ho teď tak rozbalila z papíru, ale zatím jsem jen tak trochu nahlédla na to, co všechno to asi znamená. Chtěla bych vůbec objevit, proč v téhle práci jsem, k čemu jsem sem byla poslaná, což teď, po chvíli, co jsem v týmu, ještě nemůžu vědět.

Ještě chvíli zůstaňme u dárku a krabice, to je dobrý obraz. Kdyby sis mohla přát, co by bylo uvnitř? Máš představu o nějaké části téhle práce, kterou tě bude těšit dělat?

Asi bych jednou chtěla vymyslet pořad, sama ho celý zrealizovat a vést ho, tak nějak na míru. Zatím moc nemám představu, jaký pořad by to mohl být, možná takový, který by oslovil mladší posluchače.

Nechci se moc ptát na to, jak se cítíš v týmu – myslím, že by nikdo neřekl, že ne dobře. Zároveň je ovšem tohle důležitá otázka, protože jsi někde, kde jsi o generaci mladší. To je výzva, není to jednoduché postavení. Jaké to pro tebe je?

Příjemné. Dlouho jsem nebyla v žádném kolektivu lidí, takže mi chyběla nějaká integrita, ten pocit někam patřit. A ten teď mám. Ostatní v týmu mi dávají různými způsoby najevo, že sem patřím, a to je úplně příjemné. Beru to tak, že když jsem mladší, můžu se od vás učit a pohlížet na vás jako na své vzory. Neberu to tak, že bych do rádia nepatřila. A doufám, že vy mě pak taky budete brát jako právoplatnou členku, i když jsem mladší, a že i já mohu přinést něco nového, nějaký svěžejší pohled člověka, který je zvenku.

Už jsi stihla zachytit něco, o čem víš, že by mělo být jinak? Něco, co by zasloužilo osvěžit, omladit, oživit?

Přemýšlela jsem o tom, ale ještě nemohu říct, ta doba je ještě příliš krátká. Takže se teď spíš rozhlížím, abych zjistila, co tu je, a myslím si, že mi to ještě bude trvat nějakou dobu.

▼ *Bohadnka Gillíková, první pracovní den.*

Stihla jsi už vnímat historii, kterou má TWR jako takové?

Dostala jsem dvě knížky (*Střežené město* a *Antény do věčnosti*) a ještě jsem je nepřečetla, nahlédla jsem do první kapitoly. Určitě bych si to chtěla nastudovat, protože je důležité vědět, do jakého vlaku jsem nastoupila, odkud vyjžděl.

Jaké pro tebe je sedět za mikrofonem?

Dělat něco takového pro mě byl dlouhou dobu ten největší strach v životě. Bylo to hodně stresující, ale já zároveň velmi ráda překonávám své strachy, ve výsledku jsem za to ráda. Takže to vidím jako příležitost se posunout a uvolnit se i v téhle oblasti. Myslím, že mi to pomůže i do budoucna, do života, ať už budu dělat cokoliv.

Nebude ti v rádiu chybět interakce s lidmi? Už pár let jsi součástí UNITED Dance, týmu, který vystupuje na hlavní scéně největšího křesťanského festivalu u nás... To je dost kontrast, vystupovat před plným náměstím lidí a sedět osamocená u mikrofonu.

To asi nebude ten problém. Interakci s lidmi budu mít jindy, při natáčení rozhovorů, na prezentacích... Myslím, že u moderování mi to pak chybět nebude.

ptala se Lucie Endlicherová

Bohdana Gillíková

Brzo jí bude 22 let. Vystudovala španělské gymnázium a poté nastoupila na vysokou školu na stejný obor. Odešla už po jednom semestru a začala se starat o babičku s Alzheimerovou chorobou. Rok a půl strávený s babičkou byl pro ni jedním z nejnáročnějších, ale zároveň nejpřínosnějších období života.

Ráda tančí, zpívá, hraje, skládá, chodí v dešti, sbírá nápady a jezdí na matraci po schodech.

Vaše víra může růst

ČASOPIS **ŽIVOT VÍRY** • SVĚDECTVÍ • ROZHOVORY • PRAKTICKY POJATÁ TÉM
ZPRÁVY • POVZBUZENÍ Z BIBLÉ • INFORMAČNÍ SERVIS • HUMOR • SVĚDECTVÍ •
PRAKTICKY POJATÁ TÉMATA • ZPRÁVY • POVZBUZENÍ Z BIBLÉ • INFORMAČNÍ
HUMOR • SVĚDECTVÍ • ROZHOVORY • **UKÁZKOVÉ ČÍSLO ZDARMA** • POVZBUZ

Informace a předplatné: www.zivotviry.cz | predplatne@zivotviry.cz | 284 841 922
www.facebook.com/zivotviry

Anketa mezi stálými spolupracovníky

- 1) Co Tě spolupráce s rádiem naučila?
- 2) Dostávají se k Tobě osobně ohlasy na pořad, který děláš? Jaké?
- 3) Čím se práce pro rádio liší od Tvého civilního povolání?
- 4) Posloucháš občas i další produkci Rádia 7? Co Tě z ní zaujalo?
- 5) Chceš přidat nějakou svou vzpomínku, vtipnou historku, glosu?

Jirka Hajdyla
*protagonista pořadu
Do světa*

- 1) Tak v prvé řadě je to praxe s mikrofonem, která je pro mne cenná a zároveň mě velmi baví. Zároveň mám možnost se zamýšlet nad obsahem řádků, které načítám a mnohdy jsou to velmi inspirativní myšlenky, které si s sebou ze studia odnáším. A v neposlední řadě je to trpělivost a pokora, které si trénuji pokaždé, když se mi nedaří a nejrady bych to zabalil...
- 2) Vlastně ani moc ne. Já poslouchám rádio jen v autě a tam Rádio 7 nenaladím, takže trochu vždy po natočení zapomenu, že jsem něco natáčel a že to někdo uslyší. Proto mě pak překvapí, když mi někdo řekne, že mě slyšel v rádiu. Ale pravda je, že za poslední půlrok to byli dva lidé z mého okolí, kteří mě poznali v pořadu *Do světa*, který naladili na Radiu Proglas. Velké pozitivní ohlasy dostávám zejména přímo od redaktorů Rádia 7, ze kterých cítím, že si

mé práce velmi váží. Ten hlavní důvod, proč to dělám, ale nejsou pochvaly a ohlasy. Beru to jako službu Bohu, kdy Mu dávám k dispozici svůj dar, kterým mě obdaroval, abych jím posloužil druhým.

- 3) Nijak zásadně. I když mé herecké působení v divadle příliš mnoho možností pracovat na mikrofon nenabízí. Takže si toho ve studiu Rádia 7 o to více užívám.
- 4) V současné době produkci Rádia 7 nesleduji, na to už nemám kapacitu ☺.

Petr Hušť
*moderátor pořadu
Na sobotní frekvenci
Proglasu*

- 1) Spolupráce s Rádiem 7 mě naučila lépe se na věci připravovat, více důvěřovat Pánu Bohu a vstupovat do věcí, ve kterých se necítím úplně bezpečně.
- 2) Dva roky jsem dělal pořad *Klika* a v té době se ke mně dostávala spousta ohlasů, někdy i záporné, dokonce natolik záporné, že se z nich nic nedalo uchopit. A pak se ke mně dostávala spousta kladných ohlasů – lidem se líbilo, že je to praktické, srozumitelné, že je to někdy taky trošku odlehčené a s humorem. To bylo pro mě velké povzbuzení, protože dělat věci bez odezvy je těžké. Letos moderuji jednou měsíčně pořad *Na sobotní frekvenci Proglasu*, a to se ke mně dostávají především ty ohlasy, které přijdou do studia během vysílání. U některého tématu je vidět, že posluchače naštve, reakcí je pak hodně.

Osobně mám rád, když trošku rozbouříme emoce a lidi píšou. Naštvaní je silnější emoce než spokojenost, dá se vstoupit do dialogu, více s ní pracovat.

- 3) V něčem se neliší, protože mám tu čest vyučovat mladé lidi o víře, o Kristu, o Bohu – a obsah je tedy často podobný. To, co se liší hodně, je, že v rádiu nevidím lidi. Jsem člověk, který velmi dobře funguje, když má před sebou pět lidí ve skupince, padesát lidí na mládeži a nebo i tisíc lidí na nějakém festivalu. Vidím jejich úsměv, nadšení, ale i nesouhlas, prostě jejich reakce. V rádiu tohle není, člověk lidi nevidí, a tak je to pro mě něco nového a je to pro mě těžší.
- 4) Poslouchám málokdy, ale neposlouchám ani cédéčka, ani rádio. Protože pracuji hodně s lidmi, se kterými jsem od rána do večera, taky jsem hodně s rodinou, hodně cestuji – a tak se snažím využít každou chvíli, kdy můžu být v tichu. Někdy poslouchám pořad **Na sobotní frekvenci Proglasu**, protože mě zajímá, jak to dělají ostatní kolegové, jak moderují, strukturují téma a pokládají otázky. Rádio 7 ale sleduji z Facebooku a čtu si anonce na pořady, hosty, témata – a přijde mi, že tenhle projekt je skoro nedocenený. Je tu obsahově spousta úžasných věcí, jsem nadšený, že rádio existuje.

Marek Macák

*autor a protagonista
pořadu **Uši k duši***

- 1) Jsem člověk, který skoro neustále pracuje se slovy. Pořád někde něco říkám. Rádio mi umožnilo poprvé se pravidelně také slyšet. To je taková zajímavá duchovní výzva, protože jsem konfrontován s vlastními slovy,

a často se pak musím ptát sám sebe, jak vážně beru to, co říkám, a zda podle toho žiju. V tomto ohledu je pro mě spolupráce s rádiem někdy výzvou k pokání a taky k opatrnosti v tom, co si dovolím říct. Také jsem se díky rádiu musel naučit spojovat užitečné s užitečným. Mít k dispozici obsah na každý týden po několik let by nešlo, kdybych si nezvykl spojovat to, o čem mluvím v rádiu, s jinými aktivitami, přednáškami, kázáními a četbou.

- 2) Ohlasy mě až překvapují. V ČR i SR za mnou chodí lidé na různých akcích a i v církvi občas přijdou lidé a děkují mi za náš pořad. Někdy mě to překvapí. Minule za mnou přišel někdo na jednom vesnickém pohřbu. Já ani netušil, že nás tam někdo poslouchá. Potěšilo mě to. Na Facebooku jsem si kdysi dávno přečetl, že poslouchat **Uši k duši** je lepší než nějaká detektivka. To mě taky potěšilo. Občas se bojím, že se opakuji. Teda vím, že se opakuji. Myslím, že lidi mívají jen málo životních poselství, a ty pořad dokola omílají. Já to tak mám, a nevdám mi to, ale obávám se někdy, že už se opakuji tak moc, že to začne nudit. Díky Bohu se zdá, že prozatím tomu tak není.
- 3) V rádiu si povídáme s mojí kamarádkou Lucií, které si moc vážím a se kterou se mi mluví moc dobře, protože máme vcelku podobný přístup k životu. Je to pro mě v podstatě osobní setkání, a jen tak okrajově si držím v mysli, že je to namířeno k veřejnosti, a že jsou věci, které budu moct říct až v pauze mezi nahráváním. Velká část mé práce je namířena k veřejnosti přímo – když přednáším a učím. To je jiné. Není to tak komorní jako sezení ve studiu. A když pracuji jako psycholog, tak tam jde daleko méně o moje názory na věci a daleko víc o naslouchání druhému člověku. To je taky jiné. Do rádia jezdím obvykle v podstatě v odpočinkovém nastavení, s pocitem radosti, že mám co říct a spokojeností, že mě

to nestojí moc energie. Je to pro mě spíš výlet a kamarádké setkání než práce.

- 4) Produkci občas poslouchám, ale nemám přehled o pořadech jako takových. Zaujaly mě **Noční můry**, protože to má dobrou atmosféru a mám rád způsob přemýšlení i mluvení lidí, které tam můžu slyšet. No a občas si poslechnu **Na sobotní frekvenci Proglasu**. Dám dost na doporučení lidí, co v rádiu znám, protože poslouchat rádio by v mém běžném režimu nešlo stíhat.
- 5) Tak nevím, zda nedostanu vynadáno, ale minule jsme já i moderátorka Lucie byli při nahrávání tak unavení – nahrávali jsme večer, ona po nemoci a já poněkud přepracován – že jsme natočili jeden pěkný díl, po kterém nám došlo, že to samé téma jsme dělali někdy před rokem (pochvala Luciina pamatováku). Takže místo toho, abychom se přiblížili kýženému odchodu domů, jsme museli začít odznova. Bylo to takové tragikomické zoufalství, ale nakonec jsme to dotáhli myslím uspokojivě. Jiná zajímavá věc byla, když jsem si musel ve studiu svléknout triko a obléct si je naruby, protože obrázek, co jsem na něm měl, měl takový zvláštní grafický efekt, že se moderátorce při pohledu na mě dělalo špatně.

Jarek Pleva

*autor a protagonista pořadu **Nejen chlebem***

- 1) Mnoho mi dala pokud jde o přednes, srozumitelnost, výslovnost a vůbec pečlivost projevu. Za to jsem vděčný, pořád se učím.
- 2) Občas se zmíní někdo ze členů mého sboru nebo širší rodiny. Jsou to věrní posluchači Rádia 7, kteří ho mají doma puštěné většinu dne. Reakce jsou pozitivní, jak jinak?

- 3) Obsahem je to podobné, mým povoláním je studium a výklad Písma. Rozdíl je v omezení, kdy se musím se vejít do stanoveného času a nemohu odbočovat a vkládat vsuvky jako při kázání nebo přednášce. Snažím se proto nepoužívat cizí slova; pro rádio je mou aspirací kompaktní deklamace, obligatorně se koncentruji na kondenzování, precizování a cizelování své proklamace ☺.
- 4) Jsem posluchač velmi občasný z časových důvodů, zato častý návštěvník archivu. Sleduji **Základy, Za obzor**, biblické úvahy, **Život víry**, zajímají mě pořady z historie...
- 5) Díky Rádiu 7 přibyl do mého života zcela nový druh stresu. Obávám se, aby někdy nepustili do vysílání záznam pořízený těsně před natáčením, kdy se pokouším rozpohybovat mluvidla různými zvuky, výkřiky a neumělým zpěvem. Lída (redaktorka pořadu **Nejen chlebem**) vyhrožuje, že z toho bude Silvestr, ale doufám, že mi to neudělá...

Pavel Pichot

*autor pořadu **Do světa***

- 1) Vzhledem k tomu, že moje práce pro rádio je především o psaní, tak bych řekl, že se učím psát. Psát pro rádio. Rozhodně nemám dojem, že bych se to už naučil. Je pro mě ale velkou výzvou, jak slovy vyjádřit něco, co vyvolá u posluchačů to, co bych rád sdělil. Nebo možná radši, jak posluchače vtáhnout do příběhu, dialogu, přemýšlení tím, co napíšu. Pokud jsem se tedy něco naučil či poznal, tak to, že to vůbec není jednoduché. Je to docela složitý a komplexní proces. Já něco napíšu, někdo to přečte a posluchač to poslouchá

v určitém kontextu. A všechny tyto faktory mají vliv na sdělení, které zaznívá.

- 2) Ohlasy, které se ke mně dostaly, byly především od těch, které pořad zaujal, a byly pozitivní.
- 3) Asi nejvíce si cením toho, že je to velice volná tvorba a mohu v tom, co tvořím, postupovat svým tempem a způsobem. Liší se to tedy mírou tvůrčí svobody.
- 4) Přiznám se, že moc neposlouchám.
- 5) Jsem moc vděčný za příležitost, kterou jsem dostal psaním pro Rádio 7. Moc si toho vážím.

▲ Marek Macák a jeho zmíněné tričko se zvláštním grafickým efektem – ta fotka opravdu není rozostřená, takto nápis na triku skutečně vypadal.

▼ Jirka Hajdyla s manželkou Martinou a malým Hugem.

▼ Petr Hůšť si do jednoho z letošního pořadů **Na sobotní frekvenci Proglasu** pozval zpěváka Pavla Helana. Pavel ocenil naši kávu, do vysílání imitoval pana prezidenta a zahrál a zazpíval svou novou česko-španělskou píseň.

Bůh... a naše chyby

Někdy si Bůh použije naše touhy a záměry po svém.

Před několika lety, když jsem byl ještě takové duchovní miminko s mnoha nápady, jsem v Brně narazil na cedulku s telefonním číslem. Na lístečku stálo: VÝKLAD KARET. Hned mě napadlo napsat té uvedené paní něco o Kristu a říci jí, že to není dobré. To je přece úplně vedle, ona se strašně mýlí – podobně jako jsem se kdysi mýlil já, a navíc mate lidi, kteří se na inzerát ozvou. Lísteček jsem strčil do peněženky a několikrát se za ni pomodlil. Čas běžel a já na to úplně zapomněl, ale Bůh nikoli.

S manželkou se zapojujeme do diskusního pořadu *Noční můry*. Většinou se snažím připomenout naše vysílání i rodičům, aby nás aspoň slyšeli, když už se tak často nevidáme. A doufám, že se přitom dovedí i něco o nás a o Bohu.

Před časem jsme v rádiu začali některé pořady vysílat i jako video přes FB. A tak posílám SMS: „Jedeme na Noční můry. Budeme i na Facebooku radio7cz.“ (Mimořádně zkratku radio7cz jsem přidal těsně před posláním, aby naši našli správnou cestu.) Odesláno.

Proběhl celý pořad, do kterého dorazil jeden trochu překvapující komentář. Měl jsem z relace dobrý pocit, protože se nám na konci podařilo říci evangelium.

O několik dní později jedeme za rodinou a při povídání se nás rodiče ptají: „Proč jste nedali vědět, že vysíláte?“ „Ale já jsem vám psal!“ bráním se. Za chvíli je to jasné – pod

jménem maminky mé ženy jsem měl z neznámého důvodu uloženo neznámé číslo. Opravili jsme a trochu se zasmáli. Jenže... Koncem týdne jsem začal pocítovat určité tlaky, pokušení, se kterým se těžko bojovalo. Až jednou ráno jsem se při ranním čase s Bohem zamýšlel nad veršem o boji, který psal apoštol Pavel Timoteovi. („Bojuj dobrý boj víry, abys dosáhl věčného života, k němuž jsi byl povolán a k němuž ses přihlásil dobrým vyznáním před mnoha svědky.“ 1 Tim 6,12) A najednou se mi spojila má SMS na neznámé

číslo a tlaky, které jsem zakoušel: číslo, na které jsem poslal zprávu o našem vysílání, patřilo právě výkladu karet v Brně. A já věděl, co se děje.

Bůh si použil moji zprávu, aby danou osobu oslovil. Myslím, že i poslouchala, podle komentáře v pořadu. A já zakusil tlak a protivenství od Zlého,

který za těmito aktivitami stojí. Bylo to něco silnějšího než já, ale jakmile jsem se tomu v modlitbě postavil a vyznal, že Ježíš je Vítěz, opět jsem začal získávat svobodu. A tak na můj modlitební seznam přibyla jedna neznámá osoba, a Bůh mi dokázal, že nezapomíná a má na srdci opravdu každého člověka a nás chrání před nebezpečím. A i proto jsem moc rád, že Ho znám.

Pavel Kohl

Dnes se asi děti rodí už s rukou na displeji, ale já se musím mnoho věcí učit. Samozřejmě základní obsluha je jedna věc, ale těch mírně

Bůh mi dokázal,
že nezapomíná
a má na srdci
opravdu každého
člověka.

složitějších věcí je čím dál víc – jenom si zapamatovat všechna hesla, kódy, přihlašovací údaje, no běs.

Seděla jsem jedno sobotní ráno v odbavení, naproti ve studiu se chystali hosté, pár minut do začátku živého vysílání. No jo, zapomněla jsem, že tento pořad přenášíme také jako video na FB, tak se rychle přihlašuji a přitom řeším poslední věci – nachystat znělku, zaměřit kameru, spouštím video i znělku. Je-deme, červená.

Pořad se pěkně odvíjí, téma zajímavé i pěkně zvládnuté, obraz i zvuk jedna báseň. Jenomže – najednou s hrůzou zjišťuji, že jsem se přihlásila nikoli na rádiový, ale na svůj osobní Facebook, takže sice vysílám, ale zcela jinde...

Chvilí jsem zírала na obrazovku a vymýšlela katastrofické plány, když začaly naskakovat palce nahoru a ☺.

Bůh je prostě dobrý – i chyby si použije k dobrému. Díky mému chybnému přihlášení

▼ *Kateřina Hodecová při natáčení s Pavlou Chaloupkovou; pokračování poutavého příběhu, který jsme přinesli v programu **Na sobotní frekvenci Proglasu** na sklonku léta, čekejte o Vánocích.*

vidělo vysílání Rádia 7 několik lidí, ke kterým bychom ho jinak nedostali (anebo to neumím „dobře prodávat“, což je pravděpodobnější...). Záznam pořadu se nicněmě později přesunul na rádiový YouTube kanál – a já měla několik moc dobrých rozhovorů o tématu pořadu se svými příbuznými a přáteli.

Kateřina Hodecová

▼ *Pavel Kohl na festivalu UNITED, natáčení s Vítkem Vurstem.*

Něco vánočního a něco nového

Jak asi tušíte, v posledním čase jsme krom přípravy běžného vysílání zase v jednom kole, protože chystáme i to speciální, vánoční.

Advent a Vánoce na Radiu 7 se letos ponechávají ve znamení pokoje, dostaly totiž podtitul **Na zemi pokoj**. Pokoj jako protipól nestíhání, stresů a únavy, pokoj jako spočinutí v Boží náručí, pokoj jako příslib věcí budoucích. Ale také pokoj tady a teď, plynoucí z odpuštění hříchů a naděje do budoucna. To všechno jsou podtémata, která uslyšíte v mnoha pořadech.

Nadto připravujeme speciální rozhovory – ve svátečních dnech tak uslyšíte **Jiřího Bukovského, Jiřího Beneše, Kateřinu Lachmanovou**, ale také třeba příběh o smíření rozhádaných bratrů či závěr příběhu o ukradeném synovi, který jsme v létě vysílali v relaci **Na sobotní frekvenci Proglasu** a který má své pokračování.

Štěpán Matuška vybírá muziku pro speciální hudební pořady a **Bohdanka Gillíková** pracuje na zbrusu nových **Kormidlech**, oblíbeném dětském pořadu. Nové vánoční biblické úvahy letos připravuje **Blanka Šířová** a její muž, hudební skladatel a dirigent **Jaroslav Šíp**, přichystal pro novoroční vysílání hudební pořad o stvoření.

Během adventu vás pak v programu čekají **Tematické soboty**, každý týden budeme ve vysílání hostit někoho, kdo zná, prožívá a taky někdy ztrácí Boží pokoj.

Už tradiční je náš rozhlasový **adventní kalendář**. Letos se jeho přípravy chopila **Kristýna Gillíková**, která vás tak bude provázet celý prosinec až do Štědrého dne. Nebudou chybět ani speciální „pokojné“ adventní úvahy, které pravděpodobně ještě v tomto čase připravuje kazatel Církve bratrské **Jan Valeš**.

Speciální sváteční programové schéma od nás včas dostanete e-mailem nebo poštou.

A co nového v redakci? Máme posily v moderátorském týmu! Za mikrofonem už se střídají mimo stávající tým **Ondra Medřický** a **Broňa Procházková**; do proudového vysílání se znovu přidala **Renáta Žemličková** a slýchat můžete i **Máju Pavlatovou**. No a na jiném místě Antény jste se dočetli, že Bůh vyslyšel naše prosby a přidal nám novou kolegyni na plný úvazek – **Bohdanku Gillíkovou**, která přebírá některé pořady a začleňuje se do práce celé redakce. Jde jí to moc dobře ☺.

Ve stávajícím programu se nic moc nemění – uvidíte sami, až budete v ruce držet přílohu Antény, programové schéma. S přelomem kalendářního roku se očekávaně změní protagonista pořadu **Nejen chlebem**, na rok 2019 se přípravy chopí pastor Křesťanského společenství v Kutné Hoře **Saša Štěpánovský**.

Máme radost, že se podařilo rozjet bližší spolupráci s několika organizacemi, jejichž práci sledujeme už delší dobu a máme za to, že je inspirativní a vede do hloubky. Redakce časopisu Brána pomáhá s přípravou **Magazínu z kultury**, s hudebním vydavatelství Rosa aktivně spolupracujeme na recenzích knih, organizace Krmte hladové vás v našem vysílání pravidelně informuje o situaci na místech, kde je opravdová nouze.

I tentokrát platí, že máme víc nápadů než možností je realizovat, a tak pokud máte chuť a trochu času, ozvěte se nám. Ochotného dárce miluje Bůh – a jsem si jistá, že to neplatí jen o penězích.

Kateřina Hodecová

Z prezentací

Na stránkách Antény (a nejen zde) pravidelně nabízíme možnost prezentace, představení naší práce, v církevních společenstvích po celé naší vlasti. Jezdíme na nejruznější místa – tu tam, kde známe někoho v místním společenství, tu do sboru našeho spolupracovníka, onde do církve, která nás už léta podporuje. Pokud byste chtěli, abychom se objevili i u vás, stačí, když se ozvete k nám do redakce – rádi vše doladíme.

V září 2018 jsme takto navštívili mimo jiné i sbor Slezské církve evangelické a. v. v Těrlicku. Pastorem je zde Lukáš Sztefek (a jak dokládá fotka dále, bere tuhle práci s nadhledem). Když jsme do Těrlicka mířili, netušili jsme, co se (mimo jiné) taky doslechne. Tohle vyprávění zaznělo z úst Růt Molinové při společném odpoledním setkání:

Moje maminka se o vysílání TWR dozvěděla poprvé na přelomu 70. a 80. let. Tehdy se mluvilo o vysílání z Monte Carla. Zkoušela vysílání naladit, ale přes vsí snahu to nešlo. Bylo těžké najít ve spleti všech stanic ten hlas, který patřil TWR. Jednou šla maminka na návštěvu k manželce pastora pro básničky na nedělní školku – taková běžná záležitost. A paní Romanová tenkrát poslouchala Monte Carlo. Takže poslouchaly společně. Za týden pak vzala maminka svoje rádio a šla opět na návštěvu, kde se jim opravdu podařilo naladit TWR. A tak jsme od té doby poslouchali, už jsme poznali ten hlas a dokázali jsme ho zachytit v šumu mezi ostatními. Občas to bylo i tak, že jsme to dlouho hledali, přešvihli jsme to, znělku se nepodařilo zachytit, už jsme to skoro chtěli zabalit... a najednou taťka uslyšel Rádio Svobodná Evropa, které jsme si taky

poslechli – ale jenom sem tam. Šlo nám ale především o vysílání TWR. Někdy jsme hledali i 15 minut předem, našli jsme cizí řeč, ale hlavně šlo o to zachytit tu charakteristickou znělku. Byla natolik zvláštní, typická, hned jsme podle ní poznali, že je to ono a mohli jsme poslouchat.

Protože jsem v té době byla dítě, měla jsem jasnou úlohu, celých patnáct minut jsem stála a držela jsem anténu, jenom aby to bylo slyšet. S rádiem se nesmělo nikam chodit, protože se příjem okamžitě přerušil. Taťka nemohl pochopit, že můžeme poslouchat tak nekvalitní rádio – myslel tím ne obsah slova, ale čistotu poslechu.

Moje sestra občas do Monte Carla i psala. Čekalo mě například překvapení k desátým narozeninám, kdy mi nechala zahrát v písničkách na přání. Pravda, bylo to se zpožděním dva nebo tři měsíce, ale na tu dobu to zpoždění bylo v normě.

Vždycky jsme si přáli, aby slovo, zvěstované přes rádiové vlny, bylo lépe slyšet, abychom prostě rádio zapnuli a bylo by to. Maminka pro to udělala, co se dalo, nelitovala peněz na koupi lepších přijímačů, na kterých se daly zachytit krátké a střední vlny. Před dvěma lety jsem celou tuhle sbírku uložila do červeného (*recyklačního*) kontejneru. Ale jedno jsem si přece jen nechala. To první, takové pěkné. Problém s čistotou slyšitelnosti za nás vyřešilo samo TWR. Nejprve tím, že vzniklo Radio Proglas a část pořadů se přesunula tam, takže jsme mohli poslouchat a byla to paráda. Chytl jsem to i na walkmanu, když jsem byla v Brně, nebylo zapotřebí nic dělat, naladěná stanice se neztrácela... to bylo vzácné. Se spolubydlící jsme rádio poslouchaly

rády. Nejen Proglas, prostě co se namanulo. Já jsem tam ovšem měla tu svou rubriku.

Tak jsme dál toužili po tom, aby „naše“ křesťanské rádio mohlo vysílat třeba celodenně. A pak to jednou přišlo – celodenní vysílání! A zase bylo potřeba vyřešit další problémy, jak zajistit poslech. Mamka z toho měla obavy. Neměli internet, měli televizi, neměli satelit, my jsme doma měli internet, ale neměli jsme televizi a satelit. Internet byl slabý, takže se vysílání sekalo a nemohli jsme mnohdy doposlouchat pořad, což nás vždycky rozčilovalo, a tak můj manžel udělal tajně takovou výbornou věc. Já jsem zrovna dělala kurz Dětské misie, takže jsem občas nebývala doma. Manžel zakoupil satelit, s odborníkem namontoval, koupil přijímač a jednou v sobotu večer jsem přišla – měla jsem zrovna třicátiny – bylo to pár dnů poté, co se zpustilo celodenní vysílání Rádía 7 – a ono bylo u nás doma. Přišla mamka s tatškou, a když to viděla nebo spíš slyšela, tak řekla jenom: „To musíme mít doma též.“ Manžel už vě-

děl, jak na to, takže zakoupil satelit, zakoupil přijímač a mamince provedl montáž už bez odborníka – svépomocně, takže to mohlo hrát. Můj tatka byl praktický člověk a když viděl, že mamka opravdu chce poslouchat a že po tom touží, tak udělal takové provizorní bedýnky. Nebyla to žádná značka, byly ze škodovky, téměř odpad. On z toho vyrobil bedýnky a přepínače, takže Rádio 7 v našem domě mohlo hrát nezávisle na sobě v jednotlivých místnostech nebo všude najednou. Mohlo hrát v kuchyni, v jídelně a taky v obýváku, v chodbě, kterou se jde do chléva a také na dvorku z jedné strany domu a z druhé strany domu a taky ve chlévě. I tam to bylo slyšet. Měli jsme hospodářství a i ve chlévě

se trávil čas – a je to dobrý čas, protože práci děláte rutinně a můžete u toho opravdu dobře poslouchat, nic vás při tom nezatěžuje. Můj manžel měl velkou srandu z toho, že jsem při dojení krav poslouchávala pořad ***Světlem Bible***.

Ještě se vrátím ke svému tatškovi. I když to tak skvěle vymyslel, sám se do poslechu nehrnul. A tak nám v kuchyni hrálo Rádio 7 a v jídelně třeba televize. Tatka občas i říkal, že ho bolí hlava nebo zase říkal mamce: „Pořád posloucháš to stejné, nemůžeš tam pustit něco jiného?“ Ale postupem času se jeho vztah k rádiu a nejen k rádiu začal měnit. Začal vypínat televizi a Rádio 7 hrálo i v kuchyni i v jídelně. To byl posun. A pak se tatka začal sdílet o tom, co na Rádiu 7 slyšel a někdy i citovat

myšlenku, co ho oslovila. A tak se i v něm a na něm naplnilo slovo, že víra je ze slyšení. A tady bych chtěla poděkovat za pořady Rádía 7 a za zvěst, která se vysíláním šíří, protože i ona ve velké míře přispěla k tomu, že i můj tatka mohl vítězně dojít až k cíli.

A ještě jednu věc bych chtěla zmínit. Tady na Slez-

sku v našich sborech se o Rádiu 7 mluví a myslala jsem si, že každý o něm ví, že je to už taková samozřejmost. Teď předěláváme dům. Pomáhá nám jeden kamarád, bratr ze sboru, a občas s sebou přinese i rádio. To proto, že když něco hraje, tak se při tom lépe pracuje. To moje mamka netuší, protože pro ni je nejdůležitější slovo. Když ve vysílání Rádía 7 hrají písničky, tak je přepíná do éteru, a to doslova. Přepne přepínač, aby jí vysílání nehrálo v kuchyni a ono hraje třeba před tím chlévem, kde zrovna probíhají stavební práce. Vysílání nikoho neobtěžuje, žádné sousedy, ale ten bratr mi říká: „Co to hraje? To vaše mamka poslouchá takové dobré písničky, to má nějaké céděčko nebo co?“ Řekli jsme mu, že je to

Je na nás,
aby k nám jako
k jednotlivcům slovo
z rádia promlouvalo,
napomínalo,
měnilo naše postoje.

Rádio 7. Lidé o tom možná vědí, ale vysílání si doma nenaladí. Tak jsme mu řekli, jaké pořady a jak – a za nějakou krátkou dobu jen tak poznamenal, že Rádio 7 u nich teď frčí a že se to opravdu chytlo, že to ani nečekal, ale že poslouchají všichni. A je to pravda. U nás doma má také každý svůj pořad a většinou posloucháme opravdu všichni. Někdy mám sice pocit, jako bych skrze pořady nahlížela přes klíčovou díрку, ale to nevadí. Je to docela fajn. Trochu mě mrzí, že Rádio 7 nemohu naladit třeba ve služebním autě. Tam totiž podle naladěné stanice poznám, kdo jel přede mnou. A říkala jsem si, že kdyby tam bylo Rádio 7, tak by to bylo tak dobré – ale zase kdyby to měli po mně vypnout, tak by to bylo škoda.

Když se teď mluví a je na spouštění celodenní vysílání české redakce, moje maminka

zase stojí před problémem. Má obavy, jak zkoordinuje poslouchání Rádía 7 s dalšími, také kvalitními nahrávkami, které poslouchá v čase, kdy česká redakce zrovna nevysílá. Ale to budeme řešit, až se celodenní program spustí.

Myslím, že žijeme v době, kdy je dostatek živého slova a je jen na nás, aby se třeba i Rádio 7 pro nás nestalo jen kulisou, ale aby k nám jako k jednotlivcům promlouvalo, napomínalo, měnilo naše postoje, aby nebylo k odsouzení, ale bylo k životu. Děkuji za sebe i za svoji rodinu za vaše vysílání, za pozhěnáání, které skrze ně můžeme dostávat. Ať vám, naše Rádio 7, Pán Bůh bohatě žehná, ať vás inspiruje a vede, prostě ať jste naladěni na tu nejvyšší vlnu.

▼ V Těrlícku byli vlevo technik Michal Chák a moderátorka Lída Hojková, vpravo ředitel Luděk Brdečko a hostitel, kazatel Lukáš Sztefek.

Ty nevíš, kdo jsem?

UDĚLEJ SI V TOM JASNO!

**Jsem časopis s názorem! Nebojím se citlivých témat!
Zajímají mě pozoruhodní lidé! Dávám prostor pro diskusi!
Mám široké spektrum autorů! Stojím o své čtenáře!
Zdomácněla jsem i na internetu!**

BRÁNA
brana.cb.cz

Vydavatelem je Církev bratrská
Vychází 10x ročně, součástí vydání je bulletin CB iForm
Předplatné na celý rok 2019 je 430,- Kč
Informace a objednávky na: distribuce.brana@cb.cz

Jaké dobro, jaké blaho...

... tam, kde bratři bydlí svorně! (Ž 133,1) Tenhle verš mi přichází na mysl, když přemýšlím nad tím, co má společného časopis Život víry (a Křesťanská misijní společnost, která ho vydává) a Rádio 7 (resp. TWR-CZ). Společných znaků by se samozřejmě našlo víc, například že obojí jsou křesťanská média (resp. organizace) a oba subjekty vznikly krátce po sametové revoluci, ale navazovaly na více či méně „podzemní“ práci už v době předcházející. Ještě důležitějším společným znakem je ale podle mě právě pochopení či vnímání toho, že Pán Bůh žehná spolupráci křesťanů z různých církví, zvláště když jde o sdílení evangelia. Tohle vědomí, že na Velké poslání si nestačíme sami, že jde o úkol, který přesahuje hranice sborů a denominací a že jeden druhého (navzdory svým rozdílům, nebo možná i díky nim) můžeme posílit a doplnit, formovalo a dál formuje jak Rádio 7, tak Život víry. A ostatně i výsledky naší práce „konzumují“ členové široké škály křesťanských církví a společenství...

Dovolím si být trochu osobní: Už jako student gymnázia a později češtiny a žurnalistiky na VŠ jsem vnímal hodnotu spolupráce věřících, a i proto jsem měl oba zmíněné sdělovací prostředky rád a s oběma jsem rád spolupracoval. V TWR-CZ jsem dokonce strávil dva týdny své studentské praxe – a asi tehdy mi tým nadšenců sídlící v Líšni definitivně přirostl k srdci. (To, že jsem později „zakotvil“ v Praze a ne v Brně, na tom nic nezměnilo.) Rádio 7 je pro mě příkladem novinářské kvality, vysoké vnitřní kultury, obětavosti a nasazení ve službě Bohu.

Mám tedy radost, že v posledních letech se naše vzájemná spolupráce prohlubuje. Začalo to tím, že Katka Hodecová před pár lety přijala pozvání do redakční rady Života víry. Vnesla do

ní ženský prvek, což jsme opravdu potřebovali ☺, dále svou tvořivost, nápady a kontakty, a hlavně pohled „odjinud“ – z Moravy, z jiného církevního prostředí... V tom všem vidím velké obohacení a jsem za to vděčný (zvláště při vědomí, že Katka skoro každý měsíc jezdí na společné porady přes půl republiky!).

Vzájemných kontaktů postupně přibývá, mj. jsme v posledních dvou letech měli společný stánek na festivalu UNITED. Katka taky vymyslela projekt „výměny šéfredaktorů“. Loni v létě jsem já strávil tři dny v redakci Rádio 7, letos v létě pobývala ona tři dny v redakci Života víry. I když jsme se snažili na svém

▼ Úsměv Tomáše Coufala dokládá, že festival UNITED umí vykouzlit úsměv na tváři každému účastníkovi.

▲ Na festivalu UNITED jsme spojili síly v jednom stánku při společné prezentaci naší práce – spolu s Tomášem Coufalem je ve stánku Lenka Malinová.

dočasném působišti udělat i něco „viditelného“, nebylo to hlavním cílem (je jasné, že stříhání audionahrávek mi zdaleka nejde tak rychle jako kmenovým rozhlasákům). Důležitější bylo, že jsme oba mohli nasát atmosféru, lépe proniknout do toho, jak naše redakce fungují, poskytnout si zpětnou vazbu, hledat, v čem se můžeme od druhého poučit, inspirovat, v čem si můžeme vzájemně pomoci, doplnit se. A samozřejmě jsme měli víc času na osobní sdílení, na rozhovory a modlitby. To jsou věci, které se nedají snadno vyčíslit a vykázat, ale věřím, že nesou (a ještě ponесou) dlouhodobé ovoce. Protože „*železo se brousí železem a přítel brousí svého přítele*“ (Př 27, 17).

Takže, Katko a všichni „twrdčáci“, velké díky za přátelství. Těším se na všechno, co pro nás a naši spolupráci Pán Bůh ještě v budoucnu chystá.

Tomáš Coufal, šéfredaktor časopisu Život víry

▲ Od konce září nahlížíme společně do knihy Davea Pattyho *Bůh Otec*. Jednu z nejvýraznějších křesťanských knih poslední doby nastudoval Pavel Hromádka.

Ekonomika

Další kapitola téměř uzavřena

Česká redakce TWR vznikla oficiálně velmi krátce po revoluci na popud a za vydatné pomoci mezinárodního společenství Trans World Radia. Cílem TWR je získat svět pro Krista skrze masmédiá. Primární zájem je vždy soustředěn na země, ve kterých není svoboda vyznání, svoboda slova a kde jsou křesťané pronásledováni – a že i v dnešní době je takových míst na světě mnoho. Pokud se změní politická situace a otevře se možnost, pak je snaha, aby pořady vznikaly přímo v té zemi, v jejíž jazyce jsou programy připravovány. Taková byla i cesta pořadů připravovaných pro česky rozumějící posluchače. Po pádu komunistického režimu se prostor otevřel i u nás. V roce 1990 byla založena samostatná česká redakce Trans World Radia v Brně.

Mezinárodní společenství zpočátku dotovalo českou práci nejen technickým zařízením, ale i finančně, a to v takovém rozsahu, že byly pokryty kompletně náklady provozu. Díky tomu, že se v českém jazyce vysílalo už z Monte Carla (s vděčností připomeňme, že pořady v českém jazyce začal pravidelně připravovat Otakar Vožeh už v roce 1970), které vlnově sousedilo s vysíláním stanice Svobodná Evropa, nebylo TWR v našich zemích zcela neznámé a s jeho oficiálním rozjezdem se začali objevovat i první dárci z tehdejší Československé republiky.

Od té doby uplynula už pěkná řádka let a mnohé se změnilo. Rozsah vysílání v češtině

se rozšířil z 15 minut denně na 12 hodin denně, čeká nás skokové rozšíření na 24 hodin. A mění se také financování. Od doby, kdy zvěstování evangelia v češtině bylo plně hrazeno dary křesťanů „ze západu“, dnes služba české redakce Trans World Radia čím dál více závisí na finanční podpoře českých křesťanů.

Jak můžete sledovat v pravidelných ročních finančních zprávách, které zveřejňujeme v každém jarním vydání Antény, ještě i v loňském roce podpora z mezinárodního TWR-E činila téměř 870 tis Kč (cca 15,7 % veškerých

příjmů roku 2017), což je – jistě uznáte – významná částka. Už dnes ale víme, že od příštího roku se tato podpora zkrátí téměř na polovinu, protože mezinárodní společenství TWR se zaměřuje na země nesvobodné. Že z krácení podpory nejsme šťastní, je asi jasné, ale důvodům rozumíme a vše svěřuje-

Vše
svěřujeme
do Božích
rukou.

me do Božích rukou. Jsme vděční za ta dlouhá léta, kdy jsme mohli dělat práci, kterou jsme dělali, i díky podpoře mezinárodního společenství TWR.

Financování služby Trans World Radia je všude ve světě postaveno na darech křesťanů. V současné době vysílá Trans World Radio ve 230 jazycích, ve 190 zemích. Česká redakce je dílkem ve světové skládačce. Žijeme už téměř 30 let ve společnosti, která umožňuje svobodu vyznání. Přestože zůstáváme jednou z nejateističtějších zemí Evropy, jsme zemí svobodnou a se svobodou se pojí i odpovědnost.

Asi všichni máme zkušenost s tím, že nás oslovují nejrůznější dobročinné organizace s žádostí o podporu a doma se pak probíráme složenkami. Člověk musí téměř vždy uznat, že se jedná o potřebnou práci – od podpory dětí, seniorů, lidí v tísní, léčby nejrůznějších nemocí, lékařů až po útulky pro zvířata nebo zasazení nových stromů. To vše je potřebné a dobré. Máme-li soucitné srdce nebo vnímáme, že ne každý se má tak dobře jako my anebo rozpoznáme svého bližního v nouzi, pohne nás to k dávání. Může se stát, že pak stojíme před dilematem, co z toho všeho potřebného jsme schopni podpořit. Řada z těchto aktivit má potenciál najít širokou podporu napříč společnostmi, ale podpora zvěstování evangelia je jen na nás – křesťanech. V tom nás nikdo nezastoupí.

Jitka Vyležíková

▼ *Misionáři k nám míří rádi – možná proto, že vlastně pracujeme na stejném poli. O svém působení v Mexiku poutavě vyprávěl Michal.*

▲ *Za návštěvy jsme vděční vždycky; setkání s misionářkou v Nepálu Radkou Kvíčalovou je navíc okořeněno jejím humorem, historkami a touhou sloužit Bohu naplno.*

Modlitby a vyslyšené modlitby

Kdesi v nebesích, kde se odehrává boj dobra a zla, kde zuří bitva o lidské duše.

Poslouchej, odbývá poledne.

Ještě ne, je teprve jedenáct. Jsi v Brně, tam na Petrově odbývá o hodinu dříve. ☺

Podívej se na ten druhý kopec. Vidíš ten velký vysílač?

Ano, je tam lom a hluboké lesy.

Tak nedaleko je jeden domek, a v poledne se v něm dějí zvláštní věci.

Co se tam děje?

Po zaznění zvonku se schází pracovníci misijního rádia u jednoho stolu, a přináší Bohu své žádosti a prosby.

Slyšíš ten jemný hlas zvonku? To není jako ty zvony na Petrově.

Skoro bych ho v tom hluku příborů a srkání polévky přeslechl.

To je dobře, že jsi jej slyšel. Rychle se připrav. Vidíš, jak ten domeček začíná pomalu zářit?

Venku je sychravo, ale z toho místa jde zvláštní záře.

Vždyť tam, kde se sejdou dva nebo tři, tam je náš Pán přítomný! A On je světlo světa. A tady se jich pravidelně schází hned třináct. Pán přichází, aby vyslechl prosby a volání svého lidu. Tak proto ta záře. Ale dost povídání. Zapal kadidelnici, ať může vůně jejich modliteb vystoupit vzhůru. Oni svítí na zemi, my máme svůj úkol tady.

Nevím, jak to nad námi vypadá, když se modlíme, ale věřím, že se něco děje. Vždyť když se modlil Eliáš, nepršelo tři a půl roku, když se modlil Mojžíš, přicházely Boží soudy na Egypt. Když se přimlouval Abraham, byl zachráněn Lot se svou rodinou. A i naše

modlitby mají velkou moc, i když si to možná neuvědomujeme. Píše o tom apoštol Jakub: „Velkou moc má modlitba spravedlivého.“ Někdy ale Boží odpověď nepřichází hned, proto je třeba vytrvalosti.

S manželkou jsme nedávno oslavili třetí výročí, kdy jsme spolu. Už od začátku našeho manželství jsme toužili po miminku, ale stále nepřicházelo. Postupem času se za nás začali modlit další lidé, aby Bůh naplnil naši touhu po potomkovi. Procházeli jsme různými vyšetřeními, dostali jsme mnoho „dobrých rad“, ale ne miminko. Až v květnu, zrovna po dramatických událostech, kdy Zuzka doléčovala chřipku a úraz, jsme se dozvěděli dobrou zprávu. Věřím, že i díky modlitbám mnohých snášela prvotní těhotenské změny velmi dobře. Po čase si začala toto období vysloveně užívat, a mnozí jí říkají, že jen kvete ☺. Jsme v období příprav a očekávání, vlastně v takovém adventu. Věřím, že v další Anténě budeme moci přinést další podrobnosti. Děkujeme Bohu za Jeho dobrotu a lásku.

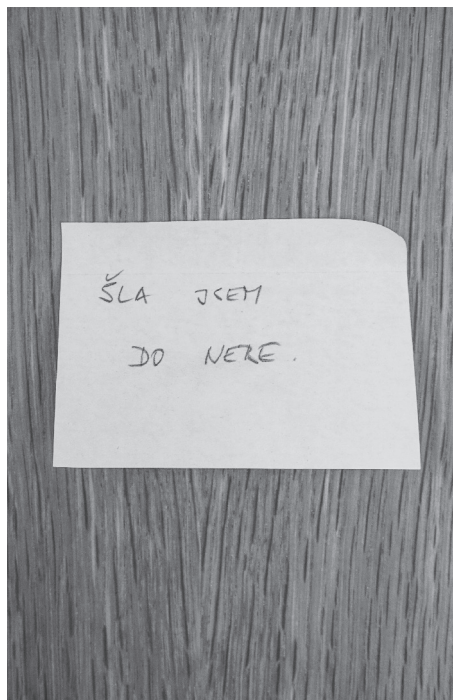
V rádiu jsme také „obdrželi“ jednu vyslyšenou modlitbu ☺. Od září k nám do redakce přibyla nová posila, ale o ní se dovíte více na jiném místě. Stále však máme ještě mnoho dalších proseb, a budeme moc rádi, když se v nich k nám v modlitebním zápase také připojíte. Za co se u nás modlíme?

- Děkujeme za Boží milost a ochranu, ale i za ochotné dárce a spolupracovníky.
- Prosíme za nové spolupracovníky a další možnosti šíření evangelia.
- Hledáme moudrost k přechodu na 24/7.

- Zjišťujeme nové cesty k lidem, sborům a církvím.
- Vyprošujeme ochranu pro techniku, i zdravotní týmu.
- Radujeme se z požehnání, které vysílání přináší.

Pokud byste se k nám v modlitbách chtěli připojovat pravidelně, ozvěte se nám – ideálně e-mailem. Kolem 20. dne v měsíci pravidelně posíláme všem zájemcům modlitební dopisy, do kterých zahrnujeme aktuální informace o dění v redakci, naše potřeby, radosti i trampoty. Rádi se modlíme také za vás – ne jednou se k nám dostaly informace o vašich bolestech i radostech a v modlitbách jsme je nesli k nebeskému trůnu.

Pavel Kohl

▼ *U tohoto stolu se scházíme pravidelně k modlitbě, a občas i ke společnému jídlu. Tady si pochutnáváme na houbové omáčce, kterou skvěle uvařila Jitka. Objevte posily Ondru Medřického a Jirku Malinu?*

▲ *Nápis Šla jsem do nebe na dveřích kanceláře naší ekonomky Jitky Vyležikové neodkazuje na dlouhý čas modliteb, ale na cukrárnu stojící vedle rádia. Jakkpak se asi jmenuje?*

24hodinové vysílání

Na začátku tohoto roku jsme věřili, že v lednu 2019 budeme rozjíždět celodenní české vysílání Rádia 7. Ale člověk miní... a Pán Bůh někdy vyčkává. Rozšíření vysílání na 24 hodin je významný krok, na který je potřeba hodně příprav, víc lidí, peněz a taky mnoho nápadů. A samozřejmě modliteb. Dnes jsme v situaci, kdy nám Pán přidal do týmu novou kolegyni, ale přesto vidíme, že to na celodenní provoz nestačí. Potřebujeme ještě dva další kolegy do týmu, abychom to mohli rozjet s vědomím, že to vydržíme a že je reálné vysílání taky kvalitně naplnit.

Ale nečekáme s rukama v klíně. Za prvé se opravdu intenzivně modlíme – za nové kolegy, za potřebné externí spolupracovníky, za nápady a jejich realizaci, za to, abychom udrželi dobrý směr. A také, a to je důležité, za správný čas. Nechceme prodlévat a nechceme ani předbíhat. A to je někdy těžké, asi to znáte...

Na začátku června jsme se tedy celý tým vypravili na dva dny mimo Brno, abychom strávili soustředěný čas nad plánovaným programovým schématem a v klidu si probrali mnohé další souvislosti: rozvrh moderátorských a technických směn, možnosti vzdálených připojení, obdarování možných spolupracovníků a jejich zařazení do celého provázání práce, technické řešení vysílání... probírali jsme také pořady, které chceme opustit i ty konkrétní nové, o kterých už víme, že budou mít v novém schématu své místo.

Už minule jsme psala o tom, že chystáme pořad pro muže, formou diskuse se v něm budou probírat ryze mužská témata. Na přípravě této relace už teď pilně pracuje **Pavel Kohl**, který k mikrofonu přizval kazatele CB Betanie

Brno **Petra Dvořáčka**. Také jsem vás informovala, že nás kontaktovali dva studenti, kteří by se rádi podíleli na přípravě pořadů pro mladé. Teď už je ale jasné, že by jejich výrobu nestíhali tak, jak si sami mysleli, nicméně právě teď probíhají první kontakty s jedním akčním mladým mužem, který by se do toho rád pustil. Jak vidíte, všechno je v pohybu...

Což je taky šance pro vás, kdo doteď váháte, jestli se připojit nebo ne. Potřebujeme regionální zpravodaje, nabízíme dobrovolnické a studentské stáže, hledáme nápavitel křesťany, kteří mají chuť něco nového tvořit. Dokud trvá čas milosti...

Kateřina Hodecová

▼ *Přemýšlení o nových možnostech 24hodinového vysílání na Kaprálově mlýně nedaleko Brna.*

Péče o budovu

Je celkem zřejmé, že bychom se v naší práci nejraději zabývali věcmi, které přímo souvisí s jejími cíli – tedy vysíláním a jeho náplní. Ale jak už to chodí, je vždy kolem spousta jiných činností, bez kterých to nejde, jako je třeba administrativa, účetnictví nebo péče o budovu a technické zázemí. Chceme, abyste věděli, jaké kroky děláme i v těchto oblastech, protože i na tom se podílíte svými nemalými finančními prostředky.

Obzvláště v minulých dvou letech jste pomohli pokrýt náklady na rekonstrukci celé fasády, střechy garáže, balkonů, zábradlí a mříží. V letošním roce dokončila firma poslední nedodělky, které se už loni kvůli povětrnostním vlivům nezvládnuly opravit (špatně provedená fasáda zadní stěny garáže a špatné ukotvení zábradlí) a akce je skončena.

Když jsme se poslední dobou více pohybovali kolem fasády a díky postavenému lešení jsme měli možnost dostat se do míst, kam běžně naše oko nedohlédne, nemohl uniknout naší pozornosti špatný stav některých oken, která mají natolik rozpadlé rámy, že jimi zatéká. Po konzultaci s odborníky jsme uznali, že okna jsou již neopravitelná a rozhodli se je postupně vyměňovat. Letos jsme začali těmi nejhoršími – prosklenou stěnou u zadního schodiště a několika okny na severní a západní straně. V současné době jsou nová okna ve výrobě a blíží se termín jejich montáže.

Během posledních let se v našem podkroví začaly objevovat na několika místech na stropě fleky, způsobené zatékáním střechou. Letos jsme usoudili, že už je třeba sáhnout k opravě, protože jak praví jedno krásné slovenské přísloví: „Keď nejde gazda na strechu, ide strecha na gazdu.“ Pozvali jsme tedy

firmu, která opravila lemování komínů, větracích komínků a problematická úžlabí. Zatím to vypadá, že problémy zmizely.

V minulé Anténě jsme informovali o „vánoční“ havárii ohříváče vody. Byla to další věc, při

▼ *Jirka Malina a Petr Libánský při opravě prahů.*

kteří jsme si mohli uvědomovat Boží milost. Přestože o svátcích neměl nikdo v redakci být, podařilo se havárii díky neplánovanému zastavení Dana Zemana odhalit poměrně včas. I tak vody vyteklo dost na to, aby cestovala skrze stěny a stropní panely do několika místností, které poměrně dlouhou dobu vysychaly.

Nakonec nás tato nepříjemná situace pohnula dobrým směrem. Po mnoha letech jsme se vlastními silami pustili do vymalování několika kanceláří a také výměny nejpoškozenějších koberců. Při té příležitosti jsme provedli reorganizaci kanceláří a výpočetní techniky tak, že jsme připravili tři pracovní místa pro nové redaktory. Na prvních z nich usedla brzy poté Bohdanka Gillíková (za což jsme Bohu moc vděční) a obsazení dalších

dvou stále vyhlížíme. Ale až Bůh dá, budeme na to připraveni.

Na začátku jsme si trochu posteskli, že se musíme zabývat jinými věcmi, než pro které tu primárně jsme. Ale i v tom se přece jen něco změnilo. Už dříve nám chodili s drobnými technickými pracemi a opravami na budově příležitostně vypomáhat Jirka Konvalinka a Petr Libánský. Od září se připojil i Jiří Malina, a že je to pomoc znamenitá! Bratři nám svou pomocí ubírají spoustu starostí a šetří čas, který můžeme věnovat přípravě pořadů a vysílání. V poslední době se podíleli například na renovaci prahů, výměně těsnění v oknech nebo malování místností. Jsme za ně Bohu i jim vděční.

Jitka Vyležíková, Luděk Brdečko

Vypadlo na vás z obálky kromě Antény i céděčko? S laskavým svolením České biblické společnosti jsme natočili texty všech čtyř evangelií, doplnili je autorskou hudbou – a posíláme je teď k vám, pro potřebu vaši nebo těch, které nosíte na srdci.

K dispozici máme stále i CD s pohádkami z loňského roku a také dvě profilová CD s ukázkami pořadů z naší produkce. Napište si o ně k nám do redakce – twr@twr.cz - rádi vám je zašleme.

Výpisy z dopisů

Již mnohokrát jsem se přesvědčil, jak dobrý a užitečný je pro mne pořád **Světtem Bible**. V posledních dnech jsem s jeho pomocí dočetl Zjevení svatého Jana. Tuto knihu jsem v minulosti otevřel již několikrát, ale obvykle jsem měl po jejím přečtení dost nejisté pocity. Od konce února jsem Zjevení pročítal společně s poslechem příslušných částí pořadu **Světtem Bible**, a najednou vidím, jak se přede mnou otevřela další úžasná část světa. Děkuji Pánu Bohu za den, kdy jsem při přenosu nedělního shromáždění mohl zaslechnout ta dvě slova: Rádio 7.

At' Pán Bůh žehná všem lidem z tohoto našeho rádia za službu, kterou nám přinášíte.

Václav

Dobrý den, teprve dnes jsem na internetu našla vaše rádio a poslouchám s úžasem. Děkuji za vaše vysílání. Krásné písně a hlavně příběhy lidí, kteří se přiblížili k Bohu, tak jako se přiblížuji já. Velmi mi vaše stanice pomáhá ☺.

Jana

Na biblických komentářích dr. McGeeho jsem takřikajíc vyrůstala a dnes je využívám při své kazatelské práci. Bůh žehnej vašemu týmu zvěstovatelů a redaktorů!

Lukáš

Posílám poděkování za dnešní **Na sobotní frekvenci Proglasu** – a to Pánu Bohu, vám i Danielu Skokanovi. Mám o čem přemítat i co lovit na internetu. Ten pán je hodně živý a moc mi tento váš pořad opět pomohl. Chtěla jsem původně do pořadu zavolat s otázkou, zda někdy není dobré (a vím, že je, ale já tu možnost dávno propásla) – oprášit obuv a vzít zpátečku, když zjistím, že mě v některém domě fakt nepřijmou. Daniel to pojal jinak a inspiroval mě k sebekritickému přiznání, že to je spíš o obřím nedostatku skutečné modlitby. Také v případě mého „apoštolátu“ tál do živého se svou poznámčičkou o těch modlících se komunistech. (Ještě asi nebylo tak zle, aby i u nás přišla na pořad i modlitba.) A já přece taky nevím, kolikátý článek z těch dvanácti či třiceti mohu u koho představovat, než přijme zprávu o Kristu a uvěří jí. Zbytek at' zařídí Pán sám.

Eva

Přeji vám krásný zbytek léta a posílám velké poděkování za vaše vysílání. Vaše pořady stažené z archivu do mp3 poslouchám na cestách, na chalupě anebo kde právě jsem teď o prázdninách. Jsou pro mě velkým povzbuzením. Přeji požehnané prázdniny a načerpání nových sil a inspirace Ducha svatého.

Marie

Moji milí v TWR! Teď jsem doposlouchala reprízu **Rozmarýny**. Děkuji moc Lídě Pohankové a jejímu hostu. To jsem právě potřebovala slyšet, modlím se za úctu k mému manželovi... a nebýt manipulankou, ale manažerkou, to je opravdu dobrý postřeh a pravda. A ty návody v Božím slově, praktické, začínající vírou, že se všechno může změnit... přes všechny krásné vlastnosti, končící láskou! Jsme spolu s manželem 47 roků, myslím, že máme pěkný vztah, ale stále je co se učit. Jsem vděčna za vaše pořady i za našeho nejlepšího Učitele. Díky moc!

Eva

Boží slovo je mi vším od roku 1990, žiji z něj 28 let jako Boží dítě. Skrze milost našeho Pána jsem šel studovat a dnes sloužím jako farář. Vlastně se vracím zpátky k počátkům. **Světém Bible** postavil dr. Vernon McGee jako nejlepší způsob, jak se přiblížit k hledajícím. Tento projekt je mi blízký svou otevřeností nejen pro mladé, ale i starší. V úctě a s poděkováním všem kolem party opravdových křesťanů přeji vše dobré.

Vladislav Vojtěch

Dobrý den, s velkou oblibou poslouchám vaše komentáře. Dnes jsem poslouchala komentář k Lukášovi 9,1–17. Patřím od ledna ke znovuzrozeným křesťanům. Věřím, že i dnes by mělo být uzdravováni součástí služby křesťanů. Moc si vážím vaší práce, protože mě posunuje dál.

Radka

Jsem šťastný, že se mi podařilo najít tento program (**Světém Bible**), je mi 80 let a přiznám se, že takovýto pořad je pro mne jen a jen povzbuzením, opravdu ho potřebuji. Díky.

Ladislav

Moji milí, chtěla bych vám velmi poděkovat za věrnost ve vaší práci, vaše vysílání je pro mě velkým povzbuzením. Ráda si poslechnu vás, kteří jste za mikrofonom odjakživa, i vás, kteří jste novější a je radost vnímat váš posun, a je skvělé vnímat vaši rozvážnost i nadšení, různorodost i stálé „prvky“ (např. vždy si ráda počkám na „papa“ Jirky Krejčího). Taky velmi oceňuji práci těch, kteří nejsou slyšet, ale rádio by bez nich technicky nefungovalo. Jste pro mě stálíci právě v téhle době, kdy se pro mě spousta věcí (v dobrém) změnilo. Díky moc. S přáním Boží blízkosti a vedení do všeho, co leží před vámi.

Alena

Přeji dobrý den, na základě výzev vám chci potvrdit, že pořad **Světém Bible** Johna Vernona McGeeho poslouchám pravidelně a v minulosti byl využíván jeho poslech i na skupince. Já jej považuji za užitečný a dobře zpracovaný. Nyní poslouchám Rádio 7 poměrně pravidelně, stejně jako moje známá sestra, které už je přes 70 let, a jsem vděčný za obsah mnohých pořadů, zejména poslední pásma **Uši k duši** týkající se přátelství (super téma pro životem poskozené vztahy). Díky.

Petr

Ráno jsem poslouchala **Doteky** v podání Pavla Hromádky. Neposlouchám vždy pravidelně, ale tento pořad mám moc ráda, je vždy povzbuzením a připomenutím Božích pravd a zaslíbení. A to téma o strachu a úzkosti je oblast, se kterou zápasím dlouho a vždy si připomenu, čím jsem, kým jsem a kdo je můj Bůh. Jsem vděčná Pánu Bohu za dnešní připomenutí zdroje sil v Bohu. S pozdravem a přáním Božího požehnání celému týmu TWR.

Lenka

Zdravím vás všechny v redakci TWR/Rádia7, a chci poděkovat za vaši práci. Velice jsem si oblíbil trávit, zejména večer, čas s vašimi pořady. Např. **Světém Bible** je opravdu vynikající pořad, jednak výběrem autora – McGee, jeho vidění a výklad Bible mi připadá dobře vyvážené a „zdravé“, v neposlední řadě ale také oceňuji prezentaci v podání Pavla Vopaleckého! Opravdu se jeho hlas velice dobře poslouchá. Díky.

Tomáš

Vážení sourozenci v Kristu, moc se mi líbí vaše pořady a vůbec celé vaše rádio. Ale něco mi tam přeci jenom chybí. A to v pořadu **Stopy** – více příběhů lidí, kteří vyrůstali v nevěřících rodinách, já sám jsem takový případ. Přeji Boží požehnání ve vaší práci.

Miloš

Děkuji za kompletní informace. Vaše práce a služba je pro náš národ vzácná. Přeji dostatek sil a inspirace od našeho nebeského Autora.

Daniel

Chtěla bych vám říct, že vaše pořady přímo hltáme – já i moje 18letá dcera. Jsou pro nás velkým povzbuzením a inspirací. V době, kdy jsem se trochu ztrácela v každodenních starostech a přestávala vidět jasně tu pravou Cestu, mi vaše pořady pomohly znovu najít směr. Pokaždé, když poslouchám vaše vysílání, přemýšlím, jak dokážete vytvořit tolik zajímavých pořadů... Těším se na 24hodinové vysílání a bude se modlit, aby vám Pán stále žehnal ve vaší úžasné práci.

Ivana

Bohu díky za vysílání Proglasu a právě i čtvrt hodinky TWR. Povzbuzují mne a pomáhají. Dnes znělo zajímavé vyprávění jedné paní, jak se navrátila k Pánu Bohu a uvěřila a Pán Ježíš jí a jejímu synkovi s postižením pomáhá. Mně také velmi Pán Ježíš pomáhá, a Jeho pravdivá slova. Ráda bych se s tou paní zkontaktovala a třeba někdy popovídala a spolu se pomodlila, prosím předejte jí tuto moji zprávu. Děkuji předem.

Vendula